

Visaisten vihjeiden dilemma

Yksi jatkuvasti keskustelua synnyttävä aihe ristikoissa on visaisten ristikoiden, erityisesti kovisten vihjeet. Hyvä näin, keskustelu tässä asiassa on tarpeellista. Kuinka pitkälle vaikeutusta voi jatkaa? Kuinka paljon vihjeistä on ja voi olla rakennevihteitä? Karkottavatko liian vaikeat ristikot ihmisiä ristikoiden ääreltä?

Kovisten ratkojakunta on ristikoille omistautunutta porukkaa. Määrä todennäköisesti ei ole suuri, mutta sitäkin sitoutuneempi. Nämä ratkojat haluavat oppia uutta, uusia vihjeitystapoja, ja yrittävät mielenkiinnolla seurata laatijoiden ajatuskuluja, jotta oppisivat vielä lisää. Laatijat kiertävät ruuvia kireämmälle vähitellen, heistä yhdenkään intressissä ei ole karkottaa ainuttakaan harrastajaa ristikoiden parista.

Aloittelevan ratkojan ei kannata aloittaa koviksista. Onneksi Suomessa löytyy helppoja (tai ainakin helpoiksi itseään kutsuvia) ristikoita pilvin pimein. Niistä liikkeelle ja vähitellen kohti visaisempia tehtäviä. Apuna oppimisessa kannattaa käyttää kavereita, ristikkoseuran paikalliskerhoja tai vaikkapa Ristikkoakatemian ratkojakursseja, joita löytyy nykyään etäkursseina ja yhdelkin yksilölle räätälöitynä.

Rakennevihteiden osuus on 2000-luvun

puolella lisääntynyt koviksissa. Se on alue, jossa kehitysmuutoksia on vielä olemassa ja ne tullaan varmaan myös näkemään käytännössä. Uusia vihjeitystapoja kannattaa kokeilla, vasta ratkojapalaute kertoo, kuinka mukavilta uudet tavat käytännössä tuntuvat. Jos eivät tunnu mukavilta, laatijat todennäköisesti luopuvat niistä ja jatkavat uusien etsintää muualta.

Ratkojilla on omat suosikkinsa eri vihjetyypeissä. Jotkut tykkäävät kovasti rakennevihteistä, jotkut eivät. Uskon, että ratkoja on valmis hyväksymään muutaman huonompana pitämänsä vihjeen ristikossa, jos sa hyvien ahaa-elämysten määrä kuitenkin selvästi on suurempi. Laatijan tavoite on käyttää koviksessa monipuolisesti erilaisia vihjeitä, etsiä uutta ja asettaa rima selkeäksi, että ratkoja kuitenkin lopulta, sopivien ponnistelujen jälkeen pääsee maaliin ja on selättänyt haasteellisen tehtävän.

Visaisissa ristikoissa laatijan ei kannata pitää kohderyhmänään Pihtiputaan mummoa, josta on tullut helppoja ristikoita ratkovan ihmisen henkilöitymä. Jos niin tehtäisiin, vaikeat ristikot ja kovikset kuituisivat pian olemattomiin. Toisaalta ei missään nimessä kannata aliarvioida tuota mummoakaan. Helppoista ristikoista tykkäävillä on uskoakseni hyvät potentiaalit kehittyä kovisratkojiksi, jos vain malttavat panostaa itseänsä uusien ajattelutapojen opetteluun ja haluavat mennä ristikoiden kovaan ytimeen.

Antti Skyttä
antti.skytta@ristikkoakatemia.fi

Lähetätkää ristikkoiheisia kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi

Ristikkoakatemia Facebookissa:
www.facebook.com/groups/ristikkoakatemia/